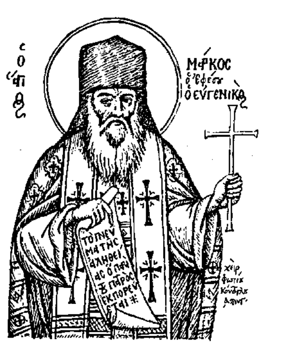

ὈΡΘΌΔΟΞΟΣ ΤΎΠΟΣ

ἙΒΔΟΜΑΔΙΑΊΑ ἜΚΔΟΣΙΣ ΤῆΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΊΟΥ ὈΡΘΟΔΌΞΟΥ ἙΝΏΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ Αριθμός Άδειας 3645 ΚΩΔΙΚΟΣ 013053 — PRESS POST X+7 — ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2018 Τατιανῆς, Πέτρου, Μερτίου, Εὐθασίας Μαρτύρων | ΕΤΟΣ ΝΗ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2195

Ἀθεΐα: Ἡ κακοδαιμονία τοῦ πνεύματος τῆς Νέας Ἐποχῆς

«Εἶπεν ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστι Θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός» (Ψαλμ. 13, 1).

Ὁ ἐσκοτισμένος ἀπὸ τὴν ἁμαρτία μωρὸς καὶ ἀσεβὴς ἄνθρωπος, εἶπε ἀπὸ μέσα του, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία τῆς ἁμαρτωλῆς καρδίας του· «δὲν ὑπάρχει Θεός». Αὐτὸς ὅμως καὶ οἱ ὅμοιοί του ἔχουν διαφθαρῆ μέσα στὴν ἁμαρτωλότητά τους. Ἔγιναν ἀπεχθεῖς ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς ἀνθρώπους. Τὸ κακὸ διεδόθη τόσο πολύ, ὥστε δὲν ὑπάρχει κανείς, ποὺ νὰ πράττη σήμερα τὸ ἀγαθό. Δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνας.

Ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας: «Εὕροις δἂν ἐπιὼν πόλεις ἀτειχίστους, ἀγραμμάτους, ἀβασιλεύτους, ἀοίκους, ἀχρημάτους, νομίσματος μὴ δεομένους, ἀπείρους θεάτρων καὶ γυμνασίων· **ἀνιέρου δὲ πόλεως καὶ ἀθέου, μὴ χρωμένης εὐχαῖς, οὐδεὶς ἐστιν, οὐδ' ἔσται γεγονὼς θεατής».** (Πλούταρχος, Ἠθικά, πρὸς Κωλώτην, 31) Δηλ.: Μπορεῖς νὰ ἐπισκεφθῆς καὶ νὰ βρῆς πόλεις, χωρὶς τείχη, χωρὶς παιδεία, χωρὶς διοίκηση, χωρὶς σπίτια, χωρὶς χρήματα, πόλεις ποὺ δὲν χρειάζονται νόμισμα, ποὺ δὲν γνωρίζουν θέατρα καὶ γυμναστήρια· ὅμως ἀσεβῆ καὶ ἄθεη πόλη, ποὺ δὲν κάνει προσευχὲς κανεὶς δὲν εἶδε οὔτε θὰ δῆ.

Ὁ ἄνθρωπος ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶ τὴν καταγωγή του. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶ τὸν πλάστη του καὶ τὸν δημιουργὸ «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν». Τί μεγάλη τιμὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπο! Πόση ἀπέραντη ἀγάπη.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι μία αἰώνια ὀντότης ἀθάνατος, μὲ ψυχὴ ἀθάνατη, μὲ λογική, ποὺ διαφέρει ἀπὸ τὰ ζῶα: «καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπομένων ἐπὶ τῆς γῆς» (Γέν., 26).

Εἶναι ἐλεύθερος, διότι ὁ Θεὸς ποτὲ δὲν παρεβίασε τὸ μεγάλο δῶρο, ποὺ τοῦ χάρισε δηλ. τὸ αὐτεξούσιο. Ὅλα λοιπὸν ἔγιναν γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ἥλιος, θάλασσα, νερό, φυτά, ἀέρας, ζῶα καὶ ὅλα στὴν ὑπηρεσία του. Ὅλα αὐτὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ «Πᾶς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ὁ «Ἀθηναγορισμός», ἡ ἐπιδίωξις ἑνώσεως ἄνευ τῆς θεολογίας, ἔφερε τὴν Ὀρθοδοξίαν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ

ΑΝΟΜΟΛΟΓΗΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

«Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης… ἰδίαις χερσὶ ὑπογράφει τὴν καταδίκην του, ὁμολογῶν ὅτι ἀπέστη τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ἀνήκει ἤδη εἰς τὴν τάξιν τῶν αἱρετικῶν καὶ μάλιστα τῶν ἐπικινδύνων διωκτῶν»

Ἐφέτος συμπληρώνονται 70 ἔτη ἀπὸ τὴν ἀποφράδα ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀριστοκλῆ Δημητρίου Σπύρου εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θῶκον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἀπὸ τὴν σύγκλησιν τοῦ Κολυμβαρίου καὶ ἑξῆς, ἐπανῆλθεν εἰς τὸ προσκήνιον μία ἀπόπειρα ἐξιδανικεύσεως τοῦ κυροῦ Ἀθηναγόρου, διατελέσαντος, κρίματι τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἃ Κύριος οἶδε, Πατριάρχου. Κείμενα θεολόγων καὶ θεολογούντων διασπείρονται εἰς τὸν ἔντυπον καὶ ἠλεκτρονικὸν τύπον, ὅπου ἐγκωμιάζεται καὶ μακαρίζεται ἡ ὀλέθριος αὐτὴ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν προσωπικότης. Ἄλλωστε, ὁ νῦν Πατριάρχης Κων/λεως κ. Βαρθολομαῖος ἔχει διακρίνει ἀπ' ὅλους τοὺς προκατόχους του ὡς «μέγιστον» τὸν Ἀθηναγόραν καὶ ἐτησίως προβάλλονται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸ Φανάρι αἱ ἐπιμνημόσυνοι δεήσεις ἐπὶ τοῦ τάφου του.

Ὁ «Ο.Τ.» πάλιν καὶ πολλάκις ἐδημοσίευσε τὴν ἀπόδειξιν ἀπὸ τὴν μασονικὴν στοὰν (φ. 2106/ 26.02.2016), εἰς τὴν ὁποίαν κατεῖχεν ὑψηλὸν ἀξίωμα, ἀλλὰ ἐφρόντισαν νὰ τὴν ἀποσιωπήσουν οἱ διασῶται του. Ἐδημοσιεύσαμεν ἐπίσης μέρος ἀπὸ τὴν αὐστηρὰν ἀλλὰ ἀκριβοδικαίαν προειδοποίησιν τοῦ μακαριστοῦ σοφοῦ γέροντος Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, ὅπου μὲ παρρησίαν μεταξὺ ἄλλων ἀπηύθηνε τὰ ἀκόλουθα πρὸς τὸν ἐπίγονον τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου: «Παναγιώτατε, Μυριάκις προτιμότερον νὰ ἐκριζωθῇ ὁ ἱστορικὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θρόνος καὶ νὰ μεταφυτευθῇ εἰς ἔρημόν τινα νησῖδα τοῦ πελάγους, ἀκόμη δὲ καὶ νὰ καταποντισθῇ εἰς τὰ βάθη τοῦ Βοσπόρου, ἢ νὰ ἐπιχειρηθῇ ἔστω καὶ ἡ ἐλαχίστη παρέκκλισις ἀπὸ τῆς χρυσῆς τῶν πατέρων γραμμῆς, ὁμοφώνως βοώντων: «Οὐ χωρεῖ συγκατάβασις εἰς τὰ τῆς Πίστεως». Δυστυχῶς ὅμως ἐδυσφημήθη αὐτη –σκοπίμως βεβαίως- τάχα ὡς σκληροκάρδιος.

Εἰς τὸ ζήτημα ἐπανῆλθε προσφάτως ὁ πρωτ. π. Βασίλειος Βολουδάκης προβαίνων εἰς μία καινοτόμον πρότασιν, πρὸς συζήτησιν, διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ οἰκουμενισμοῦ μὲ τὸν ἀκριβέστερον ὅρον «Ἀθηναγορισμὸς» (φ. 2182/ 06.10.2017).

Σήμερον ὁ «Ο.Τ.» δημοσιεύει ἄγνωστον μνημειώδη ἐπιστολὴν **τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σισανίου Πολυκάρπου Λιώση**, ἡ ὁποία μὲ τὸν πλέον εὔληπτον τρόπον συγκεφαλαιώνει ὅσα ἡ «πέτρα τοῦ σκανδάλου» προεκάλεσεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Εὐχόμεθα ὅπως οἱ Ἱεράρχαι, ποὺ θὰ ἀναγνώσουν τὰ λόγια ὄχι τοῦ «Ο.Τ.», ἀλλὰ ἀπελθόντος Ἀρχιερέως, συναισθανθοῦν ὁποία εἶναι ἡ παρακαταθήκη, τὴν ὁποίαν παρέλαβον καὶ σταθμίσουν τὴν τοποθέτησίν των ἔναντι τοῦ φρονήματος τῶν παλαιῶν ἀμετακινήτων εἰς τὰ ζητήματα πίστεως Ἐπισκόπων:

«Ἐν Σιατίστῃ τῇ 30ῃ Ἰουλίου 1970 Ἀριθ. Πρωτ. 843

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἀθήνας

Μακαριώτατε Πρόεδρε,

Σεβασμιώτατοι Σύνεδροι.

Τρόμος καὶ φόβος μέγας συνέχει με, προκαλούμενος ἐκ τῶν γραφομένων ἐσχάτως εἰς τὰς στήλας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐφημερίδων «Ὀρθόδοξος Τύπος» καὶ «Ἐκκλησιαστικὸς Ἀγὼν» ὡς καὶ εἰς ἕτερα Ἐκκλησιαστικὰ Περιοδικὰ καὶ εἴς τινα φύλλα τοῦ ἡμερησίου τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ξένου Τύπου.

Ταῦτα τὰ ἐν αὐτοῖς γραφόμενα, καὶ ἕτερα ἐν Οἰκουμενικοῖς Συμποσίοις δηλούμενα καὶ διὰ στομάτων ἐπισήμων Ἐκκλησιαστικῶν Ἀνδρῶν λαλούμενα, παρουσιάζουν τὴν Ὀρθοδοξίαν παλαίουσαν ἐν μέσῳ ἐπικινδύνου ἀνεμοστροβίλου ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν, αἵτινες τείνουν καὶ προσπαθοῦν νὰ καταλύσουν οὐχὶ μόνον αὐτὴν ταύτην τὴν Ὀρθοδοξίαν, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ Χριστιανικόν.

Φαίνεται δ' ἐκ τούτων, ὅτι ὑπάρχουν τινές, κατέχοντες μάλιστα ἐπικαίρους καὶ ὑψηλὰς θέσεις, οἵτινες ἀδιστάκτως ἐπιδιώκουν νὰ δώσουν εἰς τὸν Χριστιανισμὸν νέον σχῆμα, ἄσχετον καὶ ὅλως διάφορον ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ σχῆμα, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εἰς Αὐτὸν ὁ θεῖος Αὐτοῦ Ἱδρυτὴς καὶ Κύριος ἡμῶν, ὡς καὶ οἱ θεῖοι καὶ Πνευματοφόροι Ἀπόστολοι καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ ταῖς ἐντολαῖς τούτων ἑπόμενοι Θεῖοι Πατέρες τῶν πρώτων ὀκτὼ αἰώνων τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Κτυπητοὶ καὶ λίαν ζωηροὶ τίτλοι τῶν ἀνωτέρω Ἐφημερίδων, οἵτινες τίτλοι συγκλονίζουν κάθε εὐαίσθητον καὶ ἁγνὴν Ὀρθόδο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΛΛΟΣ

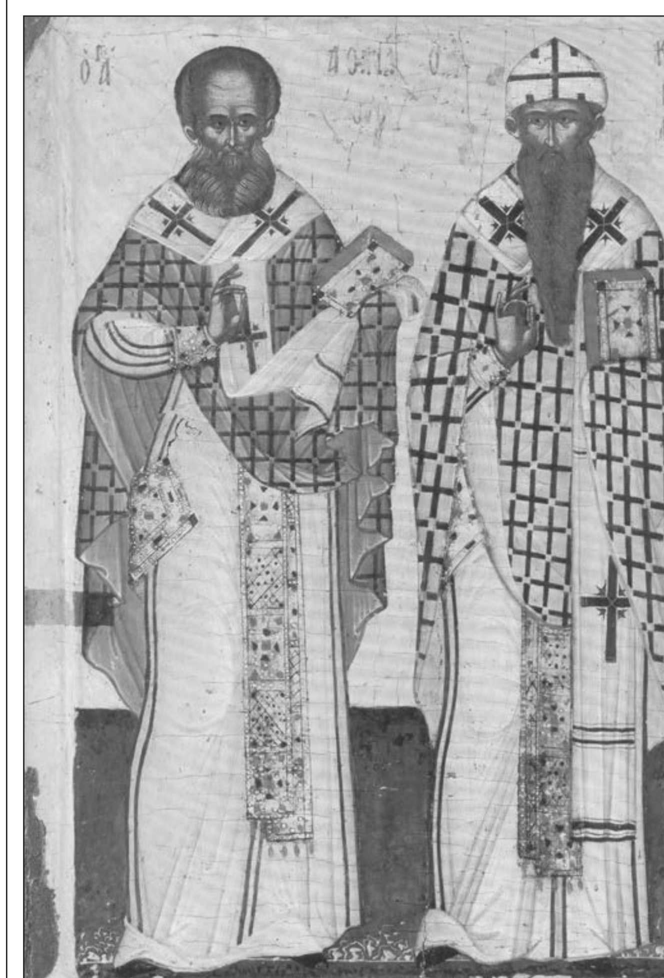

Τὴν 18ην Ἰανουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τήν μνήμην τῶν Ἁγίων Ἀθανασίου καί Κυρίλλου.

Ἀνωτέρω εἰκὼν ἐκ τῆς Ἱ.Μ. Διονυσίου Ἁγίου Ὄρους

Ἡ «Ἐκκλησία Α.Ε.» τοῦ κ. Γεωργίου Βλαντῆ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς μηνύσεως ποὺ κατέθεσεν ὁ π. Ἀναστάσιος Γκοτσόπουλος ἐναντίον τοῦ κ. Π. Ἀνδριοπούλου, ὁ θεολόγος κ. Γ. Βλαντῆς ἐδημοσίευσε κείμενον μὲ τίτλον «Μασονία, Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ Ἁγία Σύνοδος» εἰς τὸ ἱστολόγιον «Φῶς Φαναρίου» τῆς 26ης Δεκεμβρίου. Δὲν θὰ ἠσχολούμεθα μὲ τὸ κείμενον αὐτό, ἂν ὁ κ. Βλαντῆς δὲν ἀνεφέρετο καὶ εἰς τὸν «Ο.Τ.».

Ὁ κ. Βλαντῆς εἶναι ἐξαίρετος θεολόγος ἀλλὰ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας του, ποὺ λειτουργεῖ ὡς ἐλαφρυντικὸν -ἐν μέρει- δι' αὐτόν, δὲν τοῦ ἔχει ἐπιτρέψει νὰ ἔχῃ παρακολουθήσει τὴν πολυετῆ πορείαν τοῦ «Ο.Τ.». Πιθανῶς ἂν δὲν ἦτο καὶ ὁ ἴδιος θῦμα τῆς οἰκουμενιστικῆς προπαγάνδας, ὅπως καὶ πολλοὶ νέοι θεολόγοι ποὺ δελεάζονται ἀπὸ τὴν «ἀκτινοβολίαν» τῶν οἰκουμενιστικῶν θεσμῶν, θὰ εἶχε μελετήσει περισσότερον ὅσα ἔχουν γραφῆ ἀπὸ ἀξιολόγους μορφὰς τῆς Ἐκκλησίας τὰς τελευταίας δεκαετίας εἰς τὸν «Ο.Τ.» καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναθεωρήσῃ πολλὰς ἐκ τῶν ἀπόψεών του. Θὰ ἀπευθυνθῶμεν πρὸς τὰς καλὰς προθέσεις αὐτοῦ, παρακάμπτοντες τοὺς ἀνοικείους χαρακτηρισμοὺς διὰ τὸν σεβαστὸν καὶ ἀγωνιστὴν κληρικὸν π. Ἀναστάσιον, καθὼς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν χρειάζεται συνήγορον.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Μετά τήν Θράκην ἡ σειρά τῆς Μακεδονίας;

*Τοῦ **κ. Γεωργίου Κ. Τραμπούλη***

Τίς τελευταῖες ἡμέρες, ὅπου ἔχει ἐπανέλθει καί πάλι στήν ἐπικαιρότητα τό ζήτημα τῆς ὀνομασίας τοῦ κράτους τῶν Σκοπίων, ἔχουν ἐνταθῆ οἱ διαβουλεύσεις τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐντός καί ἐκτός Ἑλλάδος. Μάλιστα, ἀποφασίσθηκε σέ κυβερνητικό συμβούλιο νά ἐπιλυθῆ τό σκοπιανό πρόβλημα ἐντός τοῦ 2018. Ὁ Ἕλληνας ὑπουργός ἐξωτερικῶν κ. Νίκος Κοτζιᾶς σέ δηλώσεις του εἶπε ὅτι ἡ Ἑλληνική πλευρά ἀποδέχεται μία σύνθετη ὀνομασία, χωρίς νά ἀποκλείη τόν ὅρο "Μακεδονία". Θέση τήν ὁποία συμμερίζεται καί τό κόμμα τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολίτευσης.

Ὁ διαμεσολαβητής τοῦ ΟΗΕ κ. Μάθιου Νίμιτς δήλωσε πρόσφατα ὅτι «Οἱ κυβερνήσεις σέ Σκόπια καί Ἀθήνα φαίνονται ἐπιτέλους διατεθειμένες νά διευθετήσουν τήν διένεξη». Ἡ γερμανική ἐφημερίδα Sudwest Presse σέ δημοσίευμά της ἐκτιμᾶ ὅτι «Ὁ Ἕλληνας Πρωθυπουργός Ἀλέξης Τσίπρας δέχεται στό ζήτημα τῆς ὀνομασίας ἰσχυρές πιέσεις ἀπό τίς ΗΠΑ στήν Βορειοατλαντική Συμμαχία μέ τήν προσδοκία ὅτι αὐτή θά συμβάλλει στήν σταθεροποίηση τῶν "ταραγμένων Βαλκανίων"». Καί μάλιστα ἡ γερμανική ἐφημερίδα σημειώνει ὅτι «ἡ διαμάχη γιά τήν ὀνομασία τῆς ΠΓΔΜ ἔχει εὐρύτερες διαστάσεις πού ὑπερβαίνουν κατά πολύ τήν συγκεκριμένη περιοχή».

Τό ἐρωτήματα ὅμως πού τίθενται πρός τήν κυβέρνηση καί τούς πολιτικούς εἶναι, ἐάν ἀποφασισθῆ ἡ σύνθετη ὀνομασία μέ τόν ὅρο "Μακεδονία", ὥστε νά δοθῆ ἡ δυνατότητα στά Σκόπια νά μποῦν στό ΝΑΤΟ καί νά ἀφεθῆ γιά μελλοντικές διαβουλεύσεις ἡ ἐπίλυση τῶν καίριων θεμάτων, ὅπως τῆς ὀνομασίας τῶν κατοίκων τῶν Σκοπίων στά διαβατήρια ἤ ποιά θά εἶναι ἡ ἐθνικότητά τους ἤ πῶς θά ἀναφέρωνται διεθνῶς τά προϊόντα τους, ἡ γλῶσσα τους, ὁ πολιτισμός τους καί ἄλλα παρεμφερῆ ζητήματα, τότε ποιός ἀποκλείει ὅτι ἡ ὀνομασία πού θά ἐπικρατήση δέν θά εἶναι ἐκείνη τῆς "Μακεδονίας";

Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2008 ὁ τότε πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλῆς, στήν προσπάθεια τῆς γείτονος χώρας νά γίνη μέλος τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας τοῦ ΝΑΤΟ, στήν τότε Σύνοδο Κορυφῆς στό Βουκουρέστι, εἶχε ἀποκλείσει τήν εἴσοδό της θέτοντας βέτο καί ἀπαιτώντας ὡς ὅρο γιά τήν εἴσοδό της τήν λύση τοῦ ζητήματος τῆς ὀνομασίας. Νά ὑπενθυμίσουμε ὅτι ὁ Ἕλληνας πρωθυπουργός τότε εἶχε ἀποδεχθῆ τήν σύνθετη ὀνομασία, ἡ ὁποία μποροῦσε νά περιλαμβάνη τόν γεωγραφικό ὅρο "Μακεδονία", ὅμως εἶχε ζητήσει ἀπό τά Σκόπια τήν ὑποχρέωσή τους νά χρησιμοποιοῦν τήν ἴδια ὀνομασία τόσο στό ἐσωτερικό τῆς χώρας ὅσο καί μέ τήν σχέση τους μέ τήν Ἑλλάδα ἀλλά καί μέ τίς ἄλλες χῶρες.

Προσφάτως ὁ γενικός γραμματέας τοῦ ΝΑΤΟ κ. Γένς Στόλτενμπεργκ, σέ συνέντευξή του, τόνισε ὅτι ἡ Συμμαχία ἔχει ἐνισχύσει ὅσο ποτέ, μετά την οὐκρανική κρίση, τήν στρατιωτική της παρουσία στήν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

Δύο Ἱ. Μητροπόλεις τῆς ἀκριτικῆς Θράκης κατὰ τῶν νέων θρησκευτικῶν

Εἶναι πλέον 12 αἱ Ἱ. Μητροπόλεις, ἐκτὸς τῶν ἐννέα Ἱ. Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, αἱ ὁποῖαι ἐξέδωσαν ψηφίσματα, εἰς τὰ ὁποῖα καταθέτουν τὴν ἀνησυχίαν των διὰ τὰ ἐθνικὰ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα, κυρίως ὅμως ἐκφράζουν τὴν ἀντίθεσίν των εἰς τὸ νέον συγκρητιστικὸν μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, δηλώνουν τὰς προθέσεις των διὰ τὴν ἀπόσυρσιν τῶν «φακέλων» καὶ ζητοῦν ὁμολογιακὸν μάθημα θρησκευτικῶν. Εἶναι σπουδαῖον αὐτὴν τὴν φορὰν ὅτι δύο ἐκ τῶν τεσσάρων Μητροπόλεων τῆς Θράκης ἐκδίδουν τοιούτου εἴδους ψηφίσματα, καθὼς ἕως σήμερον ἐφαίνετο ὅτι αἱ Ἱ. Μητροπόλεις τῆς Θράκης ἀπεφάσιζον συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Σεβ. Ἀλεξανδρουπόλεως, ὑποστηρικτοῦ τῆς ὁμάδος «ΚΑΙΡΟΣ» καὶ τῆς μεταπατερικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βόλου. Παραθέτομεν τὸ μεγαλύτερον μέρος ἐκ τῶν ψηφισμάτων:

Ἱερὰ Μητρόπολις Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου

«Στὶς 18 τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 2017 στὴν Ἱερατικὴ Σύναξη ποὺ πραγματοποιήθηκε στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Τιμίου Προδρόμου Ξάνθης, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος, ἐμεῖς, οἱ Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου, μὲ αἴσθημα εὐθύνης ἀπέναντι στὴν Ἐκκλησία καὶ στὴν Πατρίδα δημοσιοποιοῦμε, κατόπιν διεξοδικῆς συζητήσεως, τὸ παρὸν Ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἐπισημαίνουμε πρὸς κάθε ἄνθρωπο καλῆς θελήσεως τὰ ἑξῆς:

Ἀπὸ τὴν ἀκριτικὴ Ξάνθη συμμετέχουμε στὰ προβλήματα καὶ τὰ ἀδιέξοδα τοῦ λαοῦ μας, τὸν ὁποῖο μὲ αἴσθημα διακονίας ὑπηρετοῦμε καθημερινὰ ὑπὸ ἀντίξοες συνθῆκες καὶ ἐκφράζουμε τὴν κοινὴ ἀγωνία ὅλων μας, γιὰ ὅσα ἐσχάτως συμβαίνουν στὴν πατρίδα μας.

Ἀγωνιοῦμε πρωτίστως γιὰ τὰ ἐθνικά μας θέματα. Οἱ χειρισμοί τους ἀπαιτοῦν μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν μέχρι στιγμῆς, ἐπιδειχθεῖσα προσοχή. Οἱ χριστιανοὶ καὶ οἱ μουσουλμάνοι ἕλληνες κάτοικοι τῆς Θράκης ἀποτελοῦμε ἕνα πρότυπο συνύπαρξης γιὰ ὅλη τὴν Εὐρώπη.

Γιὰ αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο θεωροῦμε ἀπαράδεκτη καὶ ἐπικίνδυνη τὴν πολιτικὴ τοῦ Τουρκικοῦ Προξενείου Κομοτηνῆς, ποὺ ξεπερνᾶ κατὰ πολὺ τὶς ὑπηρεσιακές του ἁρμοδιότητες, ὑπηρετώντας στόχους καὶ πολιτικὲς ἑνὸς ξεπερασμένου μεγάλο-ἰδεατισμοῦ τῆς γείτονος.

Θέλουμε ἐπίσης νὰ ἀναδείξουμε σὲ ὅλη του τὴν ἔκταση τὸ σοβαρὸ δημογραφικὸ πρόβλημα ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ πατρίδα καὶ ἰδιαίτερα ἡ Θράκη, τὸ ὁποῖο ἐντείνεται καὶ ἀπὸ τὴν μετανάστευση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

ΔΙΣ: ΟΧΙ εἰς ὄνομα μὲ τὸν ὅρον «Μακεδονία»

Ἱστορικὸν τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς ΔΙΣ, ἡ ὁποία συνῆλθε τὴν 9ην καὶ 10ην Ἰανουαρίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου:

«Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἔντονης διπλωματικῆς κινητικότητας ποὺ ὑπάρχει γιὰ τὸ θέμα τῶν Σκοπίων, καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀπὸ 15.12.2017 Ἀνακοίνωσής Της περὶ τῆς σχισματικῆς Ἐκκλησίας τῶν Σκοπίων ἡ Δ.Ι.Σ. συμμεριζομένη τὴν ἀγωνία τῶν Ἱεραρχῶν ποὺ διαποιμαίνουν τὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις στὴν περιοχὴ τῆς Μακεδονίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ λαοῦ, μὲ Ἀπόφασή Της ὑπενθυμίζει ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει μαρτυρήσει μὲ τὸ λόγο καὶ τὸ αἷμα κλήρου καὶ λαοῦ τὴν ἑλληνικότητα τῆς Μακεδονίας ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, γι' αὐτὸ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδεχθεῖ τὴν ἀπονομὴ τοῦ ὅρου «Μακεδονία» ἢ παραγώγου του ὡς συστατικοῦ ὀνόματος ἄλλου Κράτους, τὸ ὁποῖο θὰ ἔχει ἐπιπτώσεις καὶ στὴν ὀνομασία τῆς σχισματικῆς αὐτοαποκαλούμενης ἐκκλησίας τῆς «Μακεδονίας». Ἀναμένει δὲ ἀπὸ τὴν ὑπεύθυνη Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση, ἡ ὁποία διαχειρίζεται τὸ θέμα, νὰ κατανοήσει τὴν ἀνησυχία Της, ποὺ εἶναι καὶ ἀνησυχία τοῦ οἰκουμενικοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε νὰ συγκληθεῖ ἐκτάκτως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν Τετάρτη 7 καὶ τὴν Πέμπτη 8 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ.

Ἐπίσης ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε ὁμοφώνως νὰ ἀπονείμει τὸ Μεγαλόσταυρο τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου στὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο, κατὰ τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς Συνεδριάσεως τῆς Ἱεραρχίας, δηλαδὴ τὴν 7η Φεβρουαρίου, ἡμέρα τῆς συμπληρώσεως 10 ἐτῶν ἀπὸ τῆς Ἐκλογῆς τοῦ Μακαριωτάτου, ὡς Προκαθημένου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας. Ἀκολούθως ἐνέκρινε τὶς προτάσεις: τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ διοργανώσεως τῆς «Ἑβδομάδος Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς», κατὰ τὴν περίοδο ἀπὸ 25ης Φεβρουαρίου ἕως καὶ 3ης Μαρτίου ἐ.ἔ. καὶ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου ἐπὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑβδομάδος τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων τὴν Γ΄ Ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν, ἀπὸ Δευτέρας 5ης Μαρτίου ἕως καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 11ης Μαρτίου ἐ.ἔ. καὶ ἄλλα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦμε τοὺς ἀγαπητοὺς συνδρομητάς, ποὺ ἔστειλαν τὴν συνδρομή τους μὲ τὸ σύστημα τῆς ταχυπληρωμῆς ἀπὸ 5/12/2017 καὶ ἐντεῦθεν καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν δεῖ στὴν ἐτικέττα τῆς ἐφημερίδος ἐνημερωμένη τὴν ἀνανέωσή τους, νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὸ γραφεῖο μας στὸ τηλ/νο: 2103816206, Fax: 2103828518 ἢ μέσῳ e-mail στὸ poe10677@gmail.com, ὅπως διευθετήσουμε τὸ ἀνακῦψαν πρόβλημα, διὰ τὸ ὁποῖον τὴν ἀποκλειστικὴν εὐθύνην φέρει τὸ τμῆμα ταχυπληρωμῶν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων, τὸ ὁποῖο σὲ μία ἀναβάθμιση λογισμικοῦ, ποὺ πραγματοποίησε, χάθηκαν ἀρκετὰ στοιχεῖα μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὑπάρχουν ἐλλειπῆ ὀνοματεπώνυμα συνδρομητῶν, γεγονὸς πού καθιστᾶ ἀδύνατον τὴν ἀνανέωση τῆς συνδρομῆς.

Ζητοῦμε τὴν κατανόησή σας καὶ παρακαλοῦμε πολὺ νὰ μᾶς βοηθήσετε νὰ λυθῆ τὸ πρόβλημα.

Τέλος ἂν κάποιος συνδρομητὴς ἔχει κρατήσει τὴν ἀπόδειξη ἀπὸ τὴν καταβολὴ τῆς συνδρομῆς θὰ κάνη πιὸ εὔκολη τὴ λύση τοῦ προβλήματος.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ἘΠΙΦΥΛΛΊΔΕΣ τοῦ ὈΡΘΟΔΌΞΟΥ ΤΎΠΟΥ

Λογική, φυσικοὶ νόμοι καὶ θαύματα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας

*Τοῦ **κ. Ἀθανασίου Π. Παλούκα**, Ὀδοντιάτρου*

8ον - Τελευταῖον

Ἐπιλεγόμενα

«Παρόλη τήν πρόοδο τῆς ἐπιστήμης, ἐπισημαίνει ὁ ἀκαδημαϊκός Γεώργιος Κοντόπουλος, ἔχουμε ἀκόμη πολλά ἀναπάντητα ἐρωτήματα στή Φυσική, καί ἀγωνιζόμαστε γιά μιά μεγάλη σύνθεση ὅλων τῶν νόμων τῆς Φύσεως. Ἀλλά πέραν ἀπό αὐτούς τούς νόμους, ἡ πλήρης κατανόηση τοῦ κόσμου ἀπαιτεῖ καί τή συμμετοχή μας στούς πνευματικούς κόσμους, πού ἀποτελοῦν τή βαθύτερη πραγματικότητα τοῦ ἀνθρώπου καί δίνουν τό βαθύτερο νόημα στίς ἀναζητήσεις μας»[53].

Τό φυσικό καί τό ὑπερφυσικό συλλειτουργοῦν (σύν+λειτουργοῦν) ἁρμονικά. Τό ὑπερφυσικό ὑπερισχύει, τροποποιώντας τό λειτουργικό στοιχεῖο. Δέν ἀντιτίθεται τό θαῦμα στούς φυσικούς νόμους καί οὔτε διαταράσσει τήν οἰκολογική ἰσορροπία. Καί τό ἕνα συμβαίνει καί τό ἄλλο δέν παθαίνει, θά ἔλεγε κάποιος πιό ἁπλοϊκά. Ὑπάρχει ἡ Θεία Πρόνοια τοῦ Δημιουργοῦ, πού προνοεῖ γιά τά πάντα: «Ἐμβλέψατε εἰς τά πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδέ θερίζουσιν οὐδέ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καί ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· [...]Καταμάθετε τά κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδέ νήθει· λέγω δέ ὑμῖν ὅτι οὐδέ Σολομών ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἕν τούτων» (Ματθ. στ' 26, 28-29). Ἄρνηση τοῦ θαύματος ὑποδηλώνει τοὐλάχιστον «χοντρική» ἄγνοια τῆς λειτουργίας τῶν φυσικῶν νόμων. Γι' αὐτό ἡ θετική καί ἀπροκατάληπτη ἔρευνα σήμερα δέν κρατᾶ εἰρωνική στάση ἀπέναντι στό «ἀπίθανο καί στατιστικά σπάνιο… φαινόμενο», οὔτε τό θεωρεῖ ἀπραγματοποίητο, ἀλλά τοῦ δίνει μιά θέση μέσα στή ζωή. Ὁλόκληρη ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας σημαίνει ἱστορία τῶν θαυμάτων, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τήν ἀνερμήνευτη, λογικά, διάδοση, ἐπικράτηση καί ἀποδοχή της, πού ἔγινε ἐν μέσῳ ἐχθρικῶν καί ἀντιτιθέμενων δυνάμεων (λ.χ. εἰδωλολατρία, διώξεις καί μαρτύρια, αἷμα πού χύθηκε ποταμηδόν ἀπό τά σώματα ἑκατομμυρίων μαρτύρων, παρουσίᾳ αἱρέσεων, τουτέστι διαστρεβλώσεως καί κακοποιήσεως τῆς ἀρχικῆς ἀτόφιας καί γνήσιας ἀποκαλυπτικῆς ἀλήθειας τοῦ Χριστιανισμοῦ κ.λπ.). Στά χρόνια μάλιστα τῆς Π. Διαθήκης προετοιμάζεται ἡ ἀποκάλυψη τοῦ καινούριου κόσμου μέσα ἀπό θαυμαστές θεῖες ἐνέργειες, μέσα ἀπό θαυματουργικές παρεμβάσεις τοῦ θεϊκοῦ στοιχείου (δηλαδή τοῦ Κυρίου τῶν Δυνάμεων).

Στή συνέχεια, ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας, στηριγμένη ἀταλάντευτα στό θαῦμα τῶν θαυμάτων, πού εἶναι ἡ Ἀνάσταση τοῦ σαρκωμένου Θείου Λόγου (Χριστοῦ) καί ἡ ὁποία ἐγγυᾶται τήν ἀνάσταση τῶν ἀνθρώπων, εἶναι ἡ κινητήρια δύναμη δραστηριότητας, ὑπέρβασης τοῦ ἀνθρωπίνου ἐγώ καί ἐξαγιασμένης ζωῆς τῶν Ἀποστόλων, τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἁγίων, τῶν Ἀσκητῶν καί τῶν Πατέρων. Αὐτή ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας τελικά φανερώνει μέ ζωντανά, χειροπιαστά καί ἀδιαμφισβήτητα περιστατικά τῆς θείας χάρης καί ἐνέργειας, ὅτι «ἡ διαίρεση ἀνάμεσα στόν φυσικό κόσμο καί στόν οὐρανό καταργήθηκε πιά».

Τά θαύματα τῶν εὐαγγελικῶν διηγήσεων «ὑπηρετοῦν πρωτίστως τόν σκοπό νά διακηρύξουν τό "καινόν" τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ μέσα στήν ἀνθρώπινη ἱστορία καί μέσα στόν παλαιστινό ἰουδαϊσμό εἰδικότερα. Συνάμα, συνιστοῦν τίς αὐθεντικές μαρτυρίες γιά τήν κατανόηση ἀπό τούς ἀνθρώπους τῆς μεσσιανικότητας τοῦ Ἰησοῦ, μέσα σέ πλαίσιο θεϊκῆς ἀποκάλυψης»[54]. Τήν ἀναγκαιότητα τῶν θαυμάτων καί γι' αὐτό τό σκοπό τονίζει καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Σημεῖα ποιεῖν εἴωθεν ὁ Θεός, ἐνέχυρα τῆς αὐτοῦ δυνάμεως παρέχων τοῖς τούς νόμους δέχεσθαι μέλλουσιν.[…]. Οὕτω

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.